

Bon Nadal! L'esperança entre els preferits de Déu

Dm, 25/12/2018 per Catalunya Religió

(CR) La teresiana **Viqui Molins** és una de les persones que visualitza el compromís silencios de tantes persones de vida religiosa amb els qui han quedat als marges. També mostra la seva implicació amb els qui pateixen injustament la situació que viu el nostre país. L'impuls a l'[Hospital de Campanya](#) de la Parròquia de Santa de Barcelona s'explica per la coherència d'una trajectòria acompanyant i donant la veu als exclosos de la societat. Aquest any hem demanat a M. Victòria Molins que sigui aquesta veu amb la felicitació de Nadal per als amics i lectors de Catalunya Religió.

[Viqui Molins](#) se suma a llista que personalitats que ens han adreçat aquesta [Lletra de Nadal](#), que van rebre en format de postal durant l'Advent els amics de la [Xarxa CatReligió](#). El [2010](#) va ser el rector **Lluís Bonet** des de la Sagrada Família; el [2011](#), **Valentí Miserachs**, que va ser president del Pontifici Institut de Música Sacra; el [2012](#), el benedictí **Josep Massot**, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes; el [2013](#), **Montserrat Viñas**, l'abadessa de Sant Benet de Montserrat; el [2014](#), **Lluís Martínez Sistach**, llavors arquebisbe de Barcelona; el [2015](#), **Josep Maria Abella**, exsuperior general dels missioners claretians; el [2016](#) el pastor protestant **Josep Monells**, coincidint amb els 500 de la Reforma; i el [2017](#) el marista **Emili Turú** que durant setze anys va ser Superior General dels Germans Maristes.

Bon Nadal a tots els lectors de Catalunya Religió!

Lletra de Nadal

(M. Victòria Molins) Contemplant els progressos que últimament són tan palpables al temple de la Sagrada Família, he entès d'una manera molt més pregona aquelles paraules de Sant Pau als cristians d'Efes: "Formeu un edifici construït sobre els

fonaments dels apòstols i profetes, que té el mateix Jesucrist per pedra angular que corona l'edifici. Sobre ell reposa tota la construcció que es va alçant harmoniosament..." (Efes 2, 21-22)

I mentre els mitjans de comunicació ens mostraven la meravella arquitectònica i tècnica de la torre central del temple més emblemàtic de Catalunya, com un símbol de la grandesa del nostre poble,estic segura que molts ho hem contemplat també des d'una altra vessant: la d'aquesta gran realitat que vivim els cristians: que "per Jesucrist també nosaltres hem entrat a formar part de l'edifici, on Déu resideix per la presència de l'Esperit". I jo, com a teresiana, recordava les paraules de Santa Teresa: "Es por Él que nos vienen todos los Bienes".

Potser pot semblar tot això una mica massa seriós per una felicitació nadalenca, on estem acostumats a veure el Jesús nadó, el pessebre, els àngels i els pastors... uns elements tan idíl·lics com ho són les llums i els colors, els regals i la il·lusió de les festes.

Però, sense oblidar tot això que des de la nostra infantesa ha deixat una petjada tan bonica en les nostres vides, jo avui vull felicitar a tots els amics de Catalunya Religió des de la mateixa vessant amb què parlo sovint i sempre que tinc ocasió. Perquè aquesta "pedra angular que avui corona l'edifici" abans "va ser refusada" i precisament per això és el nostre fonament, el motiu més pregó de la nostra esperança.

Déu m'ha fet el regal de viure i conviure tan a prop de moltes pedres refusades per la societat actual, que m'omple d'esperança aquest fonament de la veritable alegria, la de les benaurances que tan bé es compleixen en els pobres, els desfavorits, els sense sostre que són una de les realitats més punyents de les nostres ciutats. Quan estem arribant a complir el segon any de "l'Hospital de campanya" de Santa Anna -com una resposta al papa Francesc de fer de la nostra Església "un lloc on tothom pugui trobar cura del cos i de l'ànima"- tenim la confirmació d'aquesta esperança entre els preferits de Déu com un regal inefable.

Us ben asseguro que al costat dels sense sostre també el Nadal té un altre sentit. Quan veus arribar una parella angoixada per dormir al carrer -no porten un burret com Josep i Maria; però sí un gos estimat que els escalfa durant la nit- se't fa molt fàcil imaginar les escenes que l'evangelista Lluc ens mostra i la tradició ha plasmat en els pessebres. Tampoc "no hi ha lloc per a ells" en aquesta ciutat on la legislació vigent permet tants abusos en el món de l'habitatge -on els guanys desorbitats dels propietaris estan per sobre d'altres valors humans-, fent que el col·lectiu sense sostre estigui creixent d'una manera alarmant o que algunes famílies hagin de deixar la ciutat on han viscut tota la vida...

I vull acabar la meva felicitació nadalenca amb una de les frases que li van costar la vida a Sant Óscar Romero, recentment canonitzat: "Es inconcebible que se diga a alguien 'cristiano' y no tome, como Cristo, una opción preferencial por los pobres".

Bon Nadal als amics i lectors de Catalunya Religió!

M. Victòria Molins i Gomila, teresiana